

TELEGRAFULU

APPARE IN TOTE SERILE.

Unu. Numeru 10 Ban

în Capitală și în Districte

Redactiunea și Administrațiunea, Strada Lipscani Nr. 11.

Atragemu atențiuinea tutelor d-lor corespondenți ai diarului nostru, precum și a tutelor acelor domni cari ne onoréză cu epistole, reclame, articole, etc., asupra „Postei Redactiunei“ de la pagina a 3-a, uude le vomu respunde de aci nainte, căci ne e peste putină a respunde prin epistole tutelor în parte.

Redactiunea.

BUCHARESTI, 12 AUGUSTU 1871.

Semnalarăm in revista de ieri rumorea ce presa streină in mare parte publică despre o conspirație descoperită in oștire și in burgesiă.

Guvernul mai bine de cătu or-cine se află in poziune d'a ști adevărul asupra acestei grave rumori. Pentru ce nu'l dă la lumină? Nu știe ore guvernul că prin tăcerea sea asemenea, sgomote se acreditează in afara și năuntru? Nu știe elă mai alesu că acéstă acreditare pote să producă cele mai triste efecte pentru stabilitate, pe care pretinde a o servi?

Nimini nu se pote îndoi că guvernul nu scie tōte acestea. Déră atunci pentru ce n'a spusu și nu spune prin Monitoru, aceea ce știe și trebuie să știe?

Tăcerea guvernului in acéstă grăvă denunțare ce mai întręga presă streină face contra securității statului nostru, va fi interpretată de inamicii României in sensu afirmativu, și consecința fatală a acestei afirmații nu pote fi de cătu chemarea unei invasiuni pentru a evita o catastrofă.

Vreă guvernul ca pe lăngă multele bănuieslă ce planeză asupra sea, să lase a se adăoga și aceea că lucrează in intelegeră cu streinii pentru compromiterea și predarea tărei la invaziuni?

Suntemu constrinși a interpreta lărindul nostru, tăcerea guvernului ca unu consimtămantă ce este obligată prin mari angajamente a da ori cărei rumori contra securității și demnității statului român.

Déră pe căndă guvernul se prostrănează intr'o absolută tacere oficială, organul său oficiosu se face a fi surprinsu și elă din căndă in căndă d'atatea „calomni și infamii respândite in streinătate in contra armatei, in contra cetătenilor pacinici și liniștiți, in contra ministerului, péně chiaru și in contra tronului Română.“

Ensē pentru ce Pressa se face a fi surprinsă și inspălmănată de ecoulă atatoru calomni, pe căndă totă tăra scie că guvernul ce este la putere a făcutu și face ca tōte acestă calomni să găsească mai imensu ecou?

Unu singură faptu dovedită, este suficiinte că se probeze că cu consumătămantul guvernului, cele mai hidose calomni și găsească ecou in streinătate.

Depeșă care anuncia diareloru streine sancționarea legei pentru drumurile de feru in contra inimii principelui Carolu, s'a trimisă cu scirea și prin urmare cu consumătămantul guvernului.

Care a fostu scopul transmiterii acestei hidose calomni?

Guvernul prin conveniunea telegrafică internațională, are facultatea d'a opri transmiterea oru cărei depeșă aru fi presupusă că atinge securitatea și demnitatea Statului. Pentru ce guvernul nu voi se useze d'acéstă facultate a sea și a opri transmiterea unei depeșă care lovea in demnitatea Statului atacându in același timpu pe Soveranu?

Eca déră constatau că guvernul și numai guvernul „s'a grăbitu a întinde cu iuțela fulgerului aceste calomni streine cu scopu d'a denigra întręga națiune.“

Prin urmare ipocrita surprindere a Pressei, nu mai pote amagi pe nimeni, de șre-ce „sinceritatea guvernului față cu interesele națiunel!“ s'a vădută că constă intr'o complectă înțelegere cu strainii și in alimentarea presei loru cu cele mai negre calomni contra securităței statului.

Cătu pentru scopul ce are in vedere acéstă intimă alianță dintre guvern și inamicii tărei din afara, credem că nu mai avem nevoie d'a-lu spune; elu se deduce lesne din logica faptelor ce-lu urmăresc și pe cari

presa străină le supune pe fiă-care și la notorietatea publică.

Déca scimă că guvernul răspândesc cu iuțela fulgerului in străinătate, rumor, că tăra se află in conspirație și că isbucrenirea unei catastrofe nu se poate impiedica de cătu printr'o intervenire străină; logica acestoru fapte ne face a sci, că scopul ce urmăresce guvernul este acéstă intervenire, care poate să folosească politica patronului din Berlin.

S'a disu: „sórtă acesteră tări este d'a fi in veci umilită.“ Guvernul prin actele săle, pare a nu avea altă tăntă de cătu realizarea acestei fatale urșite.

B. P. R.

UNU PARALELISMU

INTRE

TRECUTU SI PRESINTE

Era pe la 1821. Manosa luncilișă a divului Trajanu devenise prada lăpitorilor din Fanaru. Români, și moralmente omorū, căci cu moralitatea perduse și conștiința dreptului și a deinuităței săle, ceea ce echivală cu mórtea morale — și materialmente redusu in sapă de lemn, gema sub jugul străinu; insă ochiu-i fidela icónă a animei, reflecta săturarea de domnia străină; pe fața fiacăruia se citea sublimul „péně căndă“, cuvintul de ordine alu celoru împlați și precursorul sguduirilor sociali!

Cei rei erau tari! Strensu uniți prin identitatea scopurilor loru, și îngroșați prin unu număr de pămîneni, alu caroru servilisju și lașitate revoltă pudoreea și morala, deveniseră o grupă compactă, o grupă neinvinsă de cătu pote fi ce-va neinvinsu pentru o nație, imbarbatata de sacrul amoru de patria și oțelită la scola suferinței. Națiunea, devenită complice a tiranilor săi, nu mai iubea nimicu, nu mai conserva nimicu, ci și accepta cu resemnație mórtea.

Totulu in adevără era pregătită pentru acesta. Săracia domnea in vatra Români, scole naționale, in care se se înveță istoria nemului, și fala timilor trecuți, nu mai esista. Limba, pandemoniul naționalității, reflesu continuu și perpetuu alu individualitatei

naționali, batjocorită de boiai, cari se credéu insultați vorbindu-o, era alungată din palat! Tribuna națională de pe care să se spună nefericirile nemului, să se șureze miseriele, să se ia medie pentru conservarea naționalităței, era de multă distrusă. Săracia, ignoranță și corupție, etă caracterul acestei epoci de tristă memoria!

Mormentul deschisă acceptă numai victimă; dera in acéstă mare putreziune de suflete, in acéstă stare de degradare, totu se mai află omeni, cari nu degeneraseră incă. Indignația acestora era la culme, căci acei predători lacomi, scremete ale infernului nu păteau inspira unui omu onestu, unui patriotu adevăratu de cătu orore, indignație și disprețu! In adevără, cumă dice Jules de Maistre: „Străinul se crede cu atâtă mai stăpenu, cu cătu apăsă, mai cu asprime. Elă ia trufia insolente dreptă demnitate, și pare a crede acéstă demnitate mai bine atestată prin indignația, ce escită de cătu prin binecuvântarea, ce aru putea dobândi.“

Domnia străină purta in sinu-i germenile distructiunel, — căci nu se putea așa lesne uita sfătierea drepturilor noastre istorice — și in adevără a fostu distrusă, dera blestemele nemului întregu o urmărescă!

La vocea lui Domn-Tudor, Români, desceptați ca dintr'o betă rușină se recunoseu, și capătă vigore străbună, și intr'o clipă străinii nu mai suntu! Atâtă e de adevără că sentimentul libertăței e măscată in anima omului și că sclavul, ce se luptă pentru libertate și naționalitate, devine unu erou neinvinsu! O! săntă ecitate! ce mari învețăminte și pentru apăsători și pentru apăsați!

Standardul naționalu, muceditu in negura uitărel, incepe a fălfai cu mândriș, anunțandu desceptarea, unei națiuni, corulă angerilor chiaru serbeză invierea, căci in cartea cea mare a universului e scrisă ca România să trăească!

Evenimentele, după cumă ne probéză istoria se repetă cu mai multă séu mai pugnă regularitate. Aș trece abia 50 de ani și suntemu in acești posiziuni! Strainii domneu atunci, strainii domnescu și astă-dă, ciocoi și venetici erau atunci instru-

mântele loră, odrasdele unora și altora suntă astă-dîi mamele străinilor! Funcțiunile naționale erau atunci transformate în funcțiuni de anti-cameră, mândria românescă în gloria de a fi servu unui *graeculus essuriens*, unu destrămatu jefuitoră, și astă-dîi, Dumnezeul meu, e o animată concurență pentru a căpăta buna grație a străinului, care resplătesc serviciile aduse cu câte o gaiță său unu chibritu și mai de ordinariu cu o sumușoră rotundă, care,

Este stăricica strânsă crescinește,
Nu la drumu ca hoții, nu! domne feresce!
Ci de! scii ca omul, casnicu, strângătoru,
Ca ăla ce cată, dăru, în viitoru,
Are, bietu, soțiă, copii să-i trăiescă
Cată să le lase, de, să-i procosescă.
Ce! cum pote omul! ce anu cine-va
Cum și-a strânsu coconul stare alu în-
treba???

(Deparațianu, „doruri și amoruri“ pag. 44).

Si cându e prinsu cu mâna în sacu, c' an famosa cestiune Strusberg, cându e patentu că a incuragiatu pe străinu a jefui, a jufuitu ensu-șă, și strigă: *nu sciu n'am văduță*, posedă în victimă a sentimentelor săle naționale, se silește a proba că a lăsat multă, lăsandu să trăește printre degite, nu e o crimă.

Cine-ți fură banul, cine te-a călcată
Cum fură haiducul, cine te-a furată?

Ertare, odrasle demne de strămoși voștri, ertare unu fiu alu poporului care și-a permisă a rădica colțulețul vălului, și a vă arăta imaginea în strămoși voștri! Ingămfati-vă, căci numai voi ati conservată intactă, ba ati și perfecționată datinele strămoșesci!

Să revenim. — Atunci, și riseră străinii de drepturile noastre naționale, pre cându acumă cincă ani le renegarănum noi însine, înstrăinindu corona Mihailor și Stefanilor, străinii bătându în palme de bucurie, iau curagi, restoră mirește, ca la 26 Noembrie 1868 și 11 Martiu 1871, jefuescă cu nerușinare sub ocrotirea unor diplomi, cari și-a căpătată gloria de a reabilita pre Atila biciul lui Dumnezeu.

Însă și pentru Atila a fostu unu Acțiu și pentru fanarioți unu Vladimirescu! Nu moare ginta latină, căci Dumnezeu și-aduce aminte de dânsa, de campionul libertății și alu democrației, de executorul testamentar alu D-deu-omulu!

Anima mi se sfătie de durere și redemnație, privind consecințele disprețului datinelor noastre naționale și înstrăinii coronei române!

Nu sun admiratoru alu domnului cădutu. Urescă despotismul și corupția fiă în unu străin, fiă în unu Român néosu, dără admiru actele mari și nemuritore ale fostei dom-

nie, acte, cari astădi nu numai nu se potu imita dără nici măcaru concepe!

Punctul culminante de asemănare între aceste două epoce este desnaționalisarea.

Cugetarea intimă a regimului fanariotu, cu desele schimbări de domnie, eră de a substitui aristocrație belicose a terei, o aristocrație străină de curteanți complesanți. Scopul a fostu ajunsu! Aristocrația năstră este străină său înstrăinată! Poporul insă a remasă Român! Cugetarea intimă a regimului, ce ne domnesce, este de a-i substitui o aglomerăție de jidani și de Nemți, de a-lu înstrăina în pământul imbuiatul cu sâangele strămoșilor săi!

Epoca de degradare returnată în 1821 produsese unu Vladimirescu, fi-va ore epoca de astă-dîi mai sacră? — Vomă vedea.

Tine, martiru alu Românismului onore și glorie eternă! Din înăltimăea în care te afli, rögă-te pentru tere pe care ai scăpatu-o de Greci și de cioci, insă nu ne blestema, fiindu-că: „... Fruntea ce'n tărînă e astă-dîi prosternată N'adóră alu tău nume;

căci:

mocirla înghiățată.

De frigulă desfrânrăii nu pote adora.

(Aless. Candiano: Cându n'avém ce facă).

Nu ne blestema, căci nu scimă ce și cine suntem.

Erau încă mari Români, cându sciau cătu suntă de mică! Erau mari când comparându-se cu strămoșii loru și recunoșcea micimea! Erau mari când la accentele lyrei, care cântă trecutu-ne gloriosu, puteau încă respunde în palpităție focosă a animei, „vom fi demni de acelu trecutu.“

De voi să cântă eroismul bunilor nos tri strămoși, Audu o sută de glasuri, că noi suntemă

(Gr. M. Aleandrescu).

Erau mari Români cându dau Statului loru moralu, în comparație cu acela alu strămoșilor, o calificăție atâtă de energetică!

Ferică de Aleandrescu, că a putută audi atari esclamaționi, cari nu suntă de cătu șploșirea sentimentelor românești năbușite în anima Românu!

Ce ferici amă fi decă amă audi și astădi ce-va asemenea, dără nici nu sperăm, căci:

mocirla înghiățată

De frigulă desfrânrăii nu pote adora.

Și aru trebui se adoramă gloria strămoșescă pentru a recunoșce ne-trebnicia năstră! Dără parte îmbătați de desfrinarea cosmopolitismului, parte cufundați în ignoranță, nu ne mai mișcămă nici la strigătul vigurosu alu trecutului, nici la gemetele de disperare ale presintelui! Nici șoptele

misteriose ale noptei, culesă de poeți — acesti profeti divini — din adierea zeifirului pre cumpurile de luptă ale strămoșilor, nici gelea națiunel, dată prădă străinului, nu ne mai descéptă.

Da, nu ne mai descéptă! Recela cu care fură pentru memoria lui Tudor și Stefan celu Mare imple de grăză ori-ce inimă patriotică și störce suspinele cele mai amare, căci suntemu amortiți și în consecință pe calea peirei!

In adevără nu prin disprețu și ne-păsare și manifestă o națiune recunoșintă către eroii săi! Nu, ci sâangele versatul și sacrificiile făcute de ei pentru cauza naționale, produc și trebuie se producă la strănepoți, celu puținu admirăție din care se nască entuziasmul, vigurosa plămădăla a inimii eroilor, căci:

„Unde rosa móre, rosele 'nflorescă,

Pre eroice urme, eroi strălucescă“

(Bolintinénu, „Legende istorice“, Cozia)

O sănți eroi, ce mari învețaminte ați lăsatu pentru mințile cugetătoare, ce mentuitore lecțiuni găsimă în studiul vieței vostre!

Dără noi ca nimeni! Si pre voi am uitat, nici pre voi nu vă mai adoramă? căci:

mocirla înghețată

De frigulă desfrânrăii nu pote adora.

In schimbă, voimă a rădica statuei lui Guttenberg, (Vedă apărul și statutele în „Albina Pindului“ din 15 August 1869) și lasămă în negură pre voi viguroși atleți ai naționalismului!

Vă uitaserău înainte de 1821 și astă-dîi nu ne mai aducemă aminte de voi! Rușine și păcată!

Spațiul nu ne permite a continua cu comparație. Renunțăm dără la acesta, însă rugămu pre cititorii nostri, cari cunoșc și trecutul pentru că lu voru fi studiatu, și prezintele pentru că lu suferu, se o continuă și se voru convinge că aceste două epoce se asemănă ca două fi gemene și disprețul dreptului nostru istoric!

Nepăsarea a perduț tota națiunile; probă evidențe e Francia, care, suferează în cursu de 20 ani o tiranie rafinată, se vedu din culmea gloriei, imbrâncită pre priporulu perdeare!

Susu dără Reman! susu inimile! Acceptați ore scăparea de la d-nu de Radovici și slujbașil săi? Adăpați-vă în vigurosa sorginte a naționalismului, și brațele vostre paralizate pene astă-dîi, voru dobândi indestulă forță pentru a sfarma jugulu străin!

I. G. B.

FANTANA DE LA FILARETU

George Gr. Cantacuzino.

Cea mai frumoasă dintre colinele din giurul Bucureștilor, locul de predilecție alu poporului, unde merge

sărbătorile ca să-și mai alinie necondurile, posedă unu deliciosu isvoru de apă, ce curgea de sub o vechiă petră adăpostită cu unu acoperișu de scanduri.

Lipsea o adevărată fântână.

D. Cantacuzino încă de pe cându se afia primarul alu capitalei se găndea la acesta, și pe data și incepuse construirea ei.

Astă-dîi o grandiosă fântână monumentală, rădicată în pările délului, isbesce privirile trecătorului pe şoseaua de la Filaret.

Este o operă arhitectonică în stilu modernu, unică în capitala năstră, prin gustul conceptiunii și prin arta cu care este executată.

Zidită cu cimentu și impodobită cu ornamente esite din dalta d-lui Storck, fântâna prezintă în față unu interioară susținută de patru colone din petră națională, în mijlocul căror se va așeza o mărăță statuă a României, neterminată încă. Pe frontispice citim o inscripție lapidară a fundatorului acestui monument: *Fântâna George Gr. Cantacuzino*.

Planul acestei grandiose opere se dătorescă giunelui, dără distinsului arhitectu *Alesandru Fraivald*, străin numai prin nume, și care și-a căsătigat dejea indestulă titluri la simpatia Românilor, atâtă prin multe esențiale lucrări, concepute cu unu gustu și o imaginație de adevărată artistă, cătu și prin staruințele ce depune în execuțarea lor.

Inteliginta conducere a d-lui Fraivald, sub direcție a căruia s'a construită fântâna de la Filaret, nu puțină a contribuită la nobilul actu alu d-lui George Cantacuzino, care costă pe fundatoru, ni se spune, vre-o 3000 galbeni.

Onore d-lui Cantacuzino!

Fiă ca începutul d-séle să serve de unu puternicu stimulă pentru capitaliști nostri, spre a întreprinde și altii asemenea opere bine-făcătoare, căi atragă bine-cuvântările posteritatei!

Onore de asemenea pentru eminențul nostru arhitectu, demnă fiu alu celui care concepușe planul vechiei Mitropolii din Iași!...

BULETINU ESTERIORU

Francia.

In privința prorogării puterii executive a lui Thiers, scirile mai recente ne spună, că partidele adunărești naționale s-ară fi înțelese pentru o modificăție a propunerii lui Rivet, care precumă se scie, era sustinută de partida stângă republicană.

După această modificăție puterea executivă a lui Thiers, cu titlul de

președinte ală republicei, ară fi să se estindă numai pe două aș. Responsabilitatea ministeriale la totă intemplieră se va proclama, însă Thiers și mai departe are să participe la desbaterile parlamentare. În fine adunarea națională nu se va disolve, până nu va vota proiectele de legi ce s-au semnalat până acum.

Comisiunea emisă pentru examinarea proiectului de lege în privința prorogării puterii ejecutive, se dice că s-a constituită alături de președinte pe d'Azy, pe la Cour de secrétar și de raportor pe Saint-Marc-Girardin.

Diarul *Temps* scrie cu data din 19. August, că Saint-Marc-Girardin și Pasquier ară fi avut o conferință cu Thiers în privința prorogării puterii ejecutive, și că în urma acestei cunoviriri gravitatea situației să mai ușurată; Thiers a promis că să va prezenta în comisiune pentru a efectua contelegerea definitivă.

Le Bien Public vrea să scie, că trupele germane au să părăsească departamentele din pregiurul Parisului în restimpă de două săptămâni.

In ședința din 19. August a Adunării naționale de la Versailles s'a citit raportul în privința proiectului de lege despre *recrutare*; prin acesta se proclama obligația serviciului militar de la două-deci de ani; penele patru-deci de ani, recumpărarea și substituirea nu e permisă, mai departe miliția fiind în serviciu regulat, nu poate esersa dreptul de alegere și garda națională se disolvă. Citirea raportului a fostă priimită cu placere din toate părțile.

Englîera.

De la Londra se anunță cu data din 21. curent, că parlamentul s'a prorogat și. Un mesaj ală reginei espune evenimentele cele mai însemnante ce s-au petrecut de curând în Europa, și conchide că aceste n'au turburat relațiunile amicale cu puterile străine; mai departe speră că decisiunile luate în unanimitate, la conferința din Londra, vor contribui la siguranță și prosperitatea Orientului. Mai referă cu o satisfacție particulară relațiunile cu America și în fine cu părere de reu amintesc că guvernul frances și a exprimat doarța d'a se aduce mai multe modificări în tractatul de comerț din 1860, cari ară fi de natură a restrinție relațiunile comerciale dintre aceste două țări.

Rusia.

Monitorul oficial ală Rusiei publică un *Ucas* imperial, prin care reședința imperiului St. Petersburg se scote de sub administrația guver-

nemântului și va primi un regim special. Postul și ministrul de poliție se va sterge, și în locul acestuia se va numi un capitan al orașului (Gradnatșalnic). Asemenea și administrația sanitată se va transpună oficiului sănitar alături de președintele. *Incendiurile în Rusia*, cari de unu timpă în cōcă luară o dimensiune înflorătoare, încă totu nu mai incetă, ba, precumă ne anunță scrisoare mai nouă ele crescă din di ce merge, nu este di, în care să nu se întempe focuri; orașe, sate se prefacă în cenușă. Dilele trecute a dearsu cetatea Poloczk, era mai curându cetatea Cazanu. Cu cata temeritate pășescu malefactorii să pote vedea și de acolo, că în unele cetăți s'a aflată epistole anonime, ba chiaru placate și anunțuri, prin cari pacinicii locuitorii se amenință cu focu. Daunele cauzate se urcă la milioane; societatea de asigurare singură a avută, prin dearderea cetății Poloczk, o daună de 500,000 ruble. Focul în cetatea din urmă a eruptu. Sâmbăta și a durat o di și o noapte; comandanțele institutului militar a cerut de la magistratul cetăților Vitebsc și Dünaburg, pompe prin telegrafu, acestea sosiră însă forte tardiu. Indignația generală a causată că, acăstă ocazie părtarea, său mai bine decu bigotismul religionar ală jidănilor, cără în fața pericolului, că amenință avearea loru chiaru și că a crescinilor, stetești cu manile în sinu, fară a da mâna de adjutoru, și la provocarea comisarului, răspunseră "nu este erată, de ore ce adă este Sâmbăta".

Italia.

Unu corespondinte ală diarulu *N. Fr. Presse* cu data din 15. curent, vrea să scie că s'ară fi iscată o criză ministeriale în regatul Italiei, său celu puținu actualul guvernă are să se străfome în cāteva persoane. Anume ministrul lucrărilor publice Gadda avându se primescă prefectura Romiei a cedat portefeliul său lui Vincenzi, mai departe ministrul de marina Acton va fi înlocuită prin contra-admiralul Ribotti,

— Ministrul de finanțe a hotărât să dădescă unu palat grandiosu, cu nenumerate încăperi destinate pentru ministeriul și administrația finanțelor, și spre acestu scopu s'a destinat suma de 12 milioane franci.

— S'a fostă respândită scirea cumă Garibaldi ară fi reu bolnavu și mulți credēu că e pe mōrte, acumă insă se anunță că marele patriotu și erou, de presintă se află eră și sănătosu și medicii l'au și părăsit.

Omulu și speranța.

De n'ășu avea pe lume o stea suridetore, A cărei radă dulce să'mi dea cāte-unu sărutu; Să'mi stimpere durerea cea multă consumătoare Si anima secată de sōrta ce-ainu avutu, Așă dice că'i mai bine, mai bine de s'ară perde Din animă simțirea, —ba și viéta chiaru; Așă dice că'i mai bine să dorină sub glia verde Prin care nu străbate durere și amaru! De n'ășu avea unu nunțiu ce spiritu mi pătrunde De n'ășu avea speranță amică pe pământu, Să'mi stergă de pe gene a lacrēmilor unde, Mi-ășu da eu bucurie viéta pe-unu mormentu! Căci ah! fără de dēnsa eū n'ășu mai fi în stare Să portu povara sōrteri —s'alină durerea în sinu; Si n'ășu putea să afu sub cerură consolare, Eterna-ară fi durerea, eternă ală meu suspinu! „Privesce 'n giură de tine ah! anima îngărată „Ce ridi cu nepăsare d'amara ce nutrescă, „Privesce 'n giură de tine la sōrta deplorată „In care martiréză născutul omeneșcu, Si vei concede insă'ți finței plângētore, „Ce are dreptu să plângă de nămulu omenescu; Vei da și tu scusare acestei lacrāmiore Si vei simți cu mine aceea ce simțescu!.. Cându vădu pe scena lumel perfidia 'ngamfată Bătându'și jocu cu fală de totu ce sinceru; Ieră sânta dreptate de dēnsa profanată, Lăsându pământu'n crime și susu sburandu la ceru; Cându vădu că celu puternicu cu mānă-asurisită Despōie pre sermanul supusă și umilită; Si far' de remușcare, cu anima 'mpetrăta, Si ride rîsu satanicu de celu nefericitu; Atunci de n'ară suride speranță cea iubită, Steluța mea cea dulce, de nu m'ară linisci, Petrușu de-a omenimel viéta amârata, Suspinul și durerea de totu m'ară vesteji! Cându vădu virtutea 'n lume cu rēu remunerată, Si omul inocente călcătă, disprețuită; Ieră vițiu' și trădarea luându'și de resplată Favoru, recunoșință, aplausură de merită; Cându vădu în locu de-amore, concordia, unire, Urgia, desbinarea, domnindu pre-acestă pământu; Candu vădu pe frați rupându'și cununa de iubire, Si-unu spiritu de partide săpându-le mormentu; De n'ășu mai crede eră și intr'o regenerare Ce dă viéta nouă la genul omenescu; De nu 'm'ară da speranță, tărie, consolare, Plângendu în condolență, și sta să mă topescă! Si cându de altă parte privescu o ginte mare, Plecându'și fruntea mandra amarului destinu; Cându vădu națiunea scumpă spusă la 'mpilare, Si patria 'necată de lacrimi și suspinu, Cându vădu mărire năstră dăcendu între ruine, Si palosul celu ageru căduțu și ruginitu; Ieră dreptul și meritul națiunei orfeline De ginte străine surpată, batjocorită; De n'ășu dări prin umbra presintelui de jale O radă de mărire ascunsă 'n viitoru; De n'ășu speră că trece epoca-acestoru rele, Invinsu de suferință, cu doru a'și vrea să moru!.. Așă 'm'-e sōrta Dómne, așă-i dispusă cu mine! In ora cea mai tristă cându totu le-amă urită, O singură idee, idea unu bine, Mă fermecă, mă 'ncântă, mă face fericită! Trăescu intru speranță, să vină diao 'n care Toți omenii 'ntre sine să fiă iubitori; Poporele-asuprite să scape de 'mpilare Si ginta mea iubită de-ai săi usuratori. Trăescu intru speranță să fi ferice-odata, Si nici că imi mai pasă de cāte pătimescu; Speranța mă consolă, speranța mă desfă, Si singură speranță imi dice să trăescu!

(Tel.-R.)

M. Toma.

ESTRACTU DIN CATALOGULU
LIBRARIA H. C. WARTHA
7, STRADA LIPSCANI, 7-9 895

UVRAGE PRINCIPALI FRANCESE
Sciință.

Deguin.—Cours élémentaire de physique, 2 volumes 12 50
Leroy.—Géométrie descriptive, 1 v. 4°, avec planches 22 50
Pouillet.—Éléments de physique, 2 volumes et atlas, reliés.
Sturm.—Cours d'analyse, 2 vol. 15
Bertrand.—Calcul différentiel, 1 v. in 4° relié 42 50

Economia politică și drept.

Garnier Pagès.—Dictionnaire politique, 1 vol. relié.
Annuaire de l'économie politique, pe anii 1868—69, fie-care anu 6 25
Bacqua.—Les codes français 1 gd., vol. in 8° 15

500 STAJINI LEMNE DE CER,
verdi și uscate
în pădurea Pantelimon, lângă sosea, cu preț de leu nouă 40, în total sau în parte. — Asemenea în pădurea Runcu, alături cu Tunarii Bălenușu, se află de vândare o sumă de lemne de lucru, adică: furci de pătu, grindă, taraci de mără, frasin și ulm de rotarie, cu prețuri moderate. Doritorii se vor adresa la casa pădurilor sau la sub-semnatul în București, strada Lipscani No. 81. (116—8-3d) IOAN G. PALADE.

De arendat MOSIA DOM-
NESCI, în tî-
nutul Patna. Doritorii de a o lăua în
arendă, suntu rugați a face oferte înscrise
la epitropia casei defunctei Prințesei Ca-
terina Russoli, născută Konaki în comuna
Tigănești, tînului Tecuci, unde se voru-
da tîte deslușirile asupra acestei moșii.
(108—5) Em. Konaki Vogoride.

La libraria G. Joanid și A. Spirescu

A SOSITU
DIVERSE uvrage fran- Sciințe, Jurisprudință,
cese de: Economie politică etc.

precum și tîte cărțile clasice franceze, latine și ellene, u-
(110) suale în Gymnasii și Lycee. 3—1

CALEA
MOGOȘOAZI
AU SOSITU
CHOCOLATA
REVALESCIERE
La magasinul THEODORESU & ATANASIU
Successorii D-lui Ioan Angelescu
APE MINERALE PROASPETE franceze și germane de
la sursele cele mai renumite din Franța și Germania. (7)

DE INCHIRIAT casele mele ce le am construite acum din nouă în acestu oraș Focșani, strada Stamatișesci, vis-à-vis de palatul județean, și care se compune din:

Un salon pentru casină cu trei încaperi ale săle pentru restaurant.

Printru prăvăliei cu odăile lor.

Una prăvălie pentru cărciumă cu odaia ei și beciu de desupă, precum și trei odăi în curte.

Case de locuită ce se compună din un salon, 3 odăi și o sală, cu fata în strada Cotul Bumbacului.

Sunt de închiriat cu începere de la 26 Octombrie 1871, în total său în parte, pe unul său mai multă ană. Doritorii se vor adresa la sub-semnatul ce locuesc în curtea acestor imobile.

DAVID ALPERN.
Focșani, 1871. (3-2 4d.)

Gerant resp. David Dinu.

Batthe.—Economie politique. 2 v. 18 75	Code de comptabilité publique. 3 75
— Traité théorique et pratique de droit public et administratif, 7 vol. 70	Say.—Cours complet d'économie politique, 2 vol. 25
Bastiat.—Œuvres complètes de l'économie politique, 7 vol. 43 75	Vattel.—Droit des gens, 3 vol. 18 75
Coffinières.—Traité de la liberté individuelle, 2 vol. 17 50	Literatură.
Dictionnaire de jurisprudence belge 2 volumes 25	Uvragele complete ale lui Démosthene Euripide, Hesiod, Platone, Plutarque ediția Firmin Didot, în 8 ^o mare, se vinde su preciuri scăzute.
Dourster.—Dictionnaire universel des poids et mesures.	St. Simon.—Œuvres, 13 vol. reliés 52 50
Daloz.—Jurisprudence générale, année 1863. Cour de Cassation. 1 vol. in 4 relié. 30	Homer.—Œuvres 4 40
Molinari.—Cours d'économie politique, 2 vol. 18 75	Lafontaine.—Œuvres, 3 vol. rel. 9 75
Pionin.—Dictionnaire de police. 8 75	Marivaux.—Œuvres, 2 vol. 14 75
Rogron.—Code Napoléon (volumul I-ii d'ocasiune). 8	Macaulay.—Œuvres, 2 vol. 12 75
Dupuynode.—Etudes sur les principaux économistes, 2 vol. 9 40	La Revue des deux mondes, tome 40-me, 24 broșuri pe anul 1862 se vinde numai cu 60
Tripier.—Codes Napoléon (ediția mare luxă, 1 vol. mare in 8 ^o) 50	Guizot.—Dictionnaire de synonymes 1 vol. relié. 20 50

UNICUL MIJLOCU DE A CONCURA LA CARATURE DE 13000 PREMIE PLATIND NUMAI 20 FRONCI

Casa comercială cu firma G. V. LEONARDI și P. BELLO din Brăila, în urma circulației lor din 1° Decembrie 1870, și în urma publicațiunilor din diarul „Impărtășialul” No. 75—76 etc., face cunoscută din nou că în datele de 14 și 18 Ianuarie, 11 Martie, 4 și 5 Aprilie și 30 Maiu 1871 au depus în arhiva cancelariei consulare regesce italiene din Brăila toate obligațiunile originale de imprumuturi cu premii, autorizate și garantate prin decretele guvernului regesc și se găsesc sub semnate în original, împreună cu valoarea de 20 franci, cu seriele A pînă la N, din cari se verifică 140 emisiuni, și posesorul unei valori va putea să câștige premie forte mari de franci 500000—300000—100000—80000 și alte mici pînă la 50. — Informațiuni se pot lua în orașele următoare:

LA GIURGIU pe D-ni R. PENCHAS & EHRLICH.	La TECUCIU pe D-n OVANES WARTAN.
BUCURESCI — La Max Steiner	BUZĂU — La A. Kornmann & C-nie.
PLOEȘTI — " S. B. Cohen.	GALATI — " George Papadopol.
In Brăila la firma G. V. LEONARDI & P. BELLO.	— Luigi Panci.

(65)

VINURI VECHI

NEGRU, ALB SI CULORI
de cea mai bună calitate și cu prețurile cele mai moderate, se află de vândare în Ploesci, sub Sf. George-vechiu, strada Cojocărilor-subțiri No. 5, piața nouă de fructe. — Doritorii se pot adresa la sub-semnatul Ionă Mihăescu. (115) (36-36 2d)

De vîndare CASELE din sub-buria St. Dumitru, colțu stradelor biserică Măgurenu și Brâncoveneu No. 20, cu curtea și dependințele. Informațiuni se pot lua de la D. Dimitrie I. Pascu, strada Carol No. 21. (104) (9. 2. d)

INSTITUTUL ASOCIAȚIUNEA

Biserica Sărăca, casa Tătaranu, INTERNAT SI ESTERNAT, PRIMAR SI GIMNASIAL

La 16 August încep clasele primare și la 1 Septembrie clasele gimnaziale, comerciale și reale. Onor. părinți, cărora doresc binele copiilor lor, în acest pension vor găsi învățătură și crescere serioasă fără mari cheltuieli. (111—10-8)

Directore, ENIU BALTEANU

Suburbia Sărbilor, strada Bravilor, No. 26.

AL RECI IN GÄRLA CU DUŞA SI BAI CALDE
Sub-semnatul are onore a face cunoscut ca a deschis acum băile săle calde precum și pe cele reci în gärlă cu dușe, aranjândile într-un mod foarte confortabil, cu prețurile cele mai moderate, precum:

Bai caldă cu cără și servet	50.
Bai rece în gärlă cu dușe, cără și servet	10.
Idem simplă	10.
Asemenea și pentru dame	10.
Totodată promitând un serviciu exact și rufe curate, speră că se va bucura de o numerosă clientela.	10.

JOSEF GRÜNBERG.

CELU MAI MARE MAGASINU DE HAINA BARBATESCI

BUCURESCI
colțul strădei Covaci și Șelari No. 10.

BONAPARTE

Am primit pentru sezonul de vară

CELE MAI MODERNE HAINA, PRECUM

JACHETE PRINS OF WALES

Asemenea facă cunoscut că am primit un al 2-lea transport

Costume de terno, arpaca și de drilu

fasonele cele mai moderne și prețurile mai ieftine de cat oră unde.

F. GRÜNBAUM.

N JUNE ROMÂN în etate de 19 ani, cu cunoștințe bune de limbile franceze, elenă, cumpabilitate și corespondință, doresc a se angaja ca contabil și corrispondent la vreun casă bună comercială său la particular în districtele României, său chiar și strainătate. Adresa prin epistolă Hotel Lombro, No. 26. (98—1)

I. M. FERMO
18, STRADA GABROVENI, 18
Vinde și cumpără bonuri de pensie, bonuri rurale, cupone, mandate, etc. în totă țara cu considerabilă diferență la preț de cată altii. (63—11—7) (2. d)

Tip. Fr. Thiel, strada Lipscani, No. 11.